

excommunicatus, eo quod imperator noluit plura regna sedi appropriare. Hanc excommunicationem Benedictus et Clemens confirmaverunt.

A. D. 1346. Karolus marchio imperavit a. . . .

Karolus marchio Moravie, filius Johannis regis Bohemie, in perniciem Lodowici imperatoris procurante papa Clemente VI. in regem Romanorum est electus, et mortuo Lodowico ab eodem papa est coronatus. Illo tempore maxima pestilencia in toto orbe est exorta, que duravit per sex annos, ita quod tertia pars totius humani generis deleta fuit, et multe civitates deserte fuerunt. Maximus eciam terremotus factus est, ita quod civitates et castra corruerunt. Idem Karolus habuit tres filios, scilicet Wenczeslaum, Johannem et Sigismundum. Wenceslaus successit patri in regno Bohemie, qui eciam electus fuit in regem Romanorum, sed depositus propter heresim Hussitarum, que tunc temporis invaluit in tantum, quod omnes adjacentes provincias eciam remotas flagellavit propter peccata hominum. Qui sequaces Wicleph asserebant, quod de necessitate salutis esset accipere sacramentum eukaristie sub utraque specie. Hec pessima heresis duravit multis annis (Zusatz des Abtes Hasso: et hodie hew durat scilicet a. D. 1473). Hic Karolus quiescit Prage in castro. (Zusatz: tempore meo vixit. Dazu, vielleicht von Hasso: ille hereticus.)

A. D. 1400. Rupertus dux Bavarie, comes palatinus Reni, regnavit a. 11.

Deposito Wenczeslao rege ab electoribus electus est Rupertus. Hic benedictionem imperialem non fuit adeptus, tamen in rebus bellicis strenuus fuit et in defensione oppressorum sollicitus. Hic cum exercitu magno intravit Ytaliam pro imperiali benedictione, sed impeditus per ducem Mediolaniensem cum magno decremento suorum ad patriam est reversus. Hic reliquit quatuor filios, scilicet Ludwicum, Johannem, Ottonem, Steffanum. Tandem in Openham moriebatur et in Haydelberg honorifice in ecclesia collegiata sancti Spiritus sepultus.

A. D. 1411. Sigismundus imperavit a. 26.

Sigismundus post electionem in regem Romanorum multa bona pro ecclesie unioni in concilio Constanciensi procuravit, eciam personaliter ad diversa regna pro concordia trium, scilicet Petri de Luna, Gregori et Johannis se transtulit, quorum quilibet se pro summo pontifice gerebat. Hic a. D. 1433, feria secunda ante carnisbrivium ab Eugenio in imperatorem est coronatus, et dehinc festinaliter ad Hungariam in Posonium descendit. Deinde ad Pragam pro unioni Bohemorum cum ecclesia ascendit. Sed nichil valens proficere, infirmus inde exivit, et in Znoyma est mortuus, et ad Posonium sollempniter per principes, scilicet Albertum, ducem Austrie, et Cristofferum, ducem Bavarie, ac multos prelatos et barones plurium regno-